

stichting orgelkring "hendrik niehoff"

gevestigd te 's-hertogenbosch

Programma van het concert in de Sint-Janskathedraal te 's-Hertogenbosch
op dinsdag 19 juni 2018 om 20.00 uur door **Véronique van den Engh**

Véronique van den Engh werd in 's-Hertogenbosch geboren. Ze kreeg, na een aantal jaren pianoles, op 14-jarige leeftijd haar eerste orgellessen van haar oom Aat Broersen in Haarlem. Na haar Gymnasium B opleiding ging ze studeren aan het Brabants Conservatorium in Tilburg. Ze behaalde daar als leerling van Maurice Pirenne het diploma Docerend Musicus in juni 1989 en een jaar later het diploma Uitvoerend Musicus voor orgel. Bij Cees Rotteveel studeerde zij koördirectie, waarvoor ze in juni 1988 afstudeerde. Sinds augustus 1989 is zij als docent verbonden aan de Schola Cantorum van de Sint-Janskathedraal te 's-Hertogenbosch. Bij de Schola Cantorum was zij tevens meer dan twintig jaar assistent-dirigent. Gedurende vijftientig jaar was zij in de Sint-Jan assistent-organist. Op 1 februari 2008 volgde zij Maurice Pirenne op als organist van de Kathedrale Basiliek van Sint-Jan te 's-Hertogenbosch. In oktober 2009 speelde zij in samenwerking met de Schola Cantorum in de vier patriarchale basilieken in Rome. Zij is bestuurslid bij de Stichting Orgelkring "Hendrik Niehoff" en bij de Stichting *Maurice Pirenne*. In juni 2014 verscheen haar eerste cd 'Imposant', in juli 2015 haar tweede cd 'Allure' en in mei 2017 haar derde cd 'Illuster'. Op de cd's staan diverse orgelwerken, gespeeld op het monumentale groot orgel van de Sint-Janskathedraal. Zij nam het initiatief tot het tot stand komen van en werkte mee aan het boek: "Het groot orgel van de Sint-Janskathedraal, De Nachtwacht van 's-Hertogenbosch", dat in november 2016 uitkwam. In april 2018 verscheen een compositie van haar in het tijdschrift 'Muziek en Liturgie'. Voor meer informatie zie: www.veroniquevandenengh.nl

Praeludium in e-moll	Nicolas Bruhns	1665-1697
Uit 24 Pièces en style libre: nr. 5 Prélude	Louis Vierne	1870-1937
Partita super Veni Sancte Spiritus	Véronique van den Engh	Geb. 1962
Capriccio	Tarquinio Merula	1590-1665
Uit 24 Pièces en style libre: nr 19 Berceuse	Louis Vierne	
Toccata in d-minor	Charles Villiers Stanford	1852-1924
Canon supra Regina Coeli	Maurice Pirenne	1928-2008
Uit 24 Pièces en style libre: nr 17 Lied	Louis Vierne	
Dialogues 1 & 2	Peter Hurford	Geb. 1930
Flute of grace	Mons Leidvin Takle	Geb. 1942
Uit Suite Gothique: Toccata	Léon Boëllmann	1862-1897

Toelichting

Bruhns: Als opening het praeludium van de slechts 32 jaar geworden Bruhns. Dit is veel meer dan alleen een praeludium: de eerste fuga heeft een zangerig chromatisch thema, de laatste fuga heeft een bijna swingend thema. Tussen de twee fuga's in horen we nog 4 verschillende gedeeltes alsof het praeludium na de eerste fuga weer verder gaat.

Vierne: De organist van de Notre-Dame in Parijs schreef zijn 24 Pièces en style libre voor het offertorium tijdens de rooms-katholieke mis. Net als bij de preludes en fuga's uit het Wohltemperierte Klavier van Bach volgt hij de 24 majeur- en mineur-toonsoorten. Het zijn karakterstukken, met sfeerbepalende titels als Cortège, Epitaphe, Meditation, Reverie etc. De stukken stralen eenvoud uit, maar zijn buitengewoon origineel. Op het programma drie stukken hieruit.

Van den Engh: Geschreven in opdracht van het blad "Muziek en Liturgie" en verschenen in april 2018 in dit blad. De hymne Veni Sancte Spiritus bestaat uit 10 verzen. Elk vers wordt twee keer gezongen, dus zijn er vijf groepjes van twee verzen. In deze partita bevat de eerste van zo'n groepje van twee steeds de Gregoriaanse melodie, maar wel steeds in een andere vorm: eerst unisono, begeleid, in kwarten begeleid, in canon. Ieder 2^e vers is een variatie op de melodie van dat vers.

Merula: Capriccio is Italiaans voor bokkig, springerig en grillig stukje. Het is vrij van vorm en heeft een levendig karakter. Melodisch worden er grote en grillige sprongen gemaakt en ritmisch is er veel diversiteit.

Stanford: Behorend bij een Fantasia lijkt deze toccata op Bachs dorische toccata. Een toccata -van het Italiaanse woord toccare: "aanraken"- is een virtuoze, fantasie-achtige instrumentale compositie zonder vaste vorm. Maar achter deze schijnbare 'losheid' zit een verfijnde structuur. Deze toccata opent met een pittig motief in het pedaal, waarna vloeiende, ritmische en trio-achtige gedeeltes elkaar afwisselen, eindigend in een virtuoos slot. Het is een opwindend en dynamisch werk.

Pirenne: Begin deze maand heeft de Stichting *Maurice Pirenne* o.a. deze compositie in druk uitgebracht. Het is een canon tussen de twee bovenstemmen met in het pedaal de melodie van het Regina Coeli. Pirenne schreef het in 1951.

Hurford: Twee speelse dialogen van deze Britse organist en componist.

Takle: Een lieflijk, elegant stukje op basis van fluitregisters.

Boëllmann: De Suite Gothique is het bekendste werk van Boëllmann, wat hij schreef in 1895. De bekende Toccata is een feestelijke, indrukwekkende afsluiting van de Suite. Het heeft een spannend, bijna spookachtig, motief in het pedaal wat nog lang in het geheugen blijft zitten.